

**PUHE PANKKIEN KANSALLISTAMISESTA
YLEISVENÄLÄISEN TOIMEENPANEVAN
KESKUSKOMITEAN ISTUNNOSSA
JOULUKUUN 14 (27) pnä 1917**

PÖYTÄKIRJAMERKINNÖT

Edellinen puhuja yritti pelotella meitä, että kuljemme kohti varmaa tuhoa ja varmaa perikatoa. Nuo pelottelut ovat meille kuitenkin jo ennestään tuttuja. Se sama sanomalehti, joka ilmentää puhujan ryhmäkunnan näkökantaa — „Novaja Zhizn” — kirjoitti lokakuun päivien edellä, ettei vallankumouksestamme tule mitään, paitsi pogromeja ja anarkistisia mellakoita. Sen vuoksi ne puheet, että kuljemme väärää tietä, kuvastavat porvarillista mentaliteettia, josta eivät voi päästä eroon edes asiasta kiinnostumattomat henkilöt... (H u u d a h d u s i n t e r n a t i o n a l i s t i e n t a h o l t a: „Demagogiaa!”) Ei, se ei ole demagogiaa, mutta teidän ainaiset puheenne kirveestä — ne ovat todellakin demagogiaa.

Kaikki dekreetissä ⁸⁷ esitetyt toimenpiteet turvaavat itseasiassa vain valvonnan.

Te puhutte valtiokoneiston monimutkaisuudesta, sen hauraudesta ja kysymyksen sekavuudesta,— se on aapistotuus, ja kaikki sen tietävät. Jos tätä totuutta käytetään vain kaikkien sosialististen aloitteiden jarruttamiseen, niin sanomme, että se, joka astuu tälle tielle, on demagogi ja vahingollinen demagogi.

Aiomme aloittaa kassakaappien tarkastuksen, mutta meille sanotaan oppineiden asiantuntijain nimessä, että niissä ei ole mitään muuta kuin asia- ja arvopapereita. Mitä pahaa siinä on, että kansan edustajat tarkastavat ne?

Jos asia on niin, niin miksi sitten nuo samat arvostelevat oppineet asiantuntijat piileskelevät? Kaikkia Neuvoston päätöksiä hyväksyttäessä he sanovat olevansa samaa mieltä kanssamme, mutta vain periaatteessa. Se on porva-

rillisen intelligenssin, kaikkien niiden sovinnonhierojain tapa, jotka ainaisella suostumisellaan periaatteessa ja erimielisyydellään käytännössä turmelevat kaiken.

Jos olette kaikissa asioissa niin viisaita ja kokeneita, niin miksi ette auta meitä, miksi emme ole tätä vaikeaa taivalta kulkiessamme saaneet teiltä osaksemme muuta kuin jarrutusta?

Te lähдете oikeasta tieteellisestä teoriasta, mutta meidän mielestämme teoria luo perustan käytännössä toteutettaville toimenpiteille, jotta oltaisiin varmoja niistä, eikä kuolettavalle pelolle. Alku on tietenkin aina hankalaa, ja ratkaistavaksemme tulee usein arkaluonteisiakin asioita, mutta olemme kuitenkin suoriutuneet, suoriudumme ja tulemme suoriutumaan niistä.

Jos kirjan tarkoituksena olisi vain jarruttaa ja herättää ainaista uutuuden pelkoa, niin sillä ei olisi minkäänlaista arvoa.

Utopistisocialisteja lukuun ottamatta ei kukaan ole väittänyt, että voidaan voittaa ilman vastarintaa, ilman proletariaatin diktatuuria ja käsittelemättä vanhaa maailmaa rautaisin kourin.

Periaatteessa te olette hyväksyneet myös tämän diktatuurin, mutta kun tuo sana venäjännetään ja sanotaan sitä „rautaiseksi kouraksi” sekä toteutetaan käytännössä, niin te varoitatte, että asia on arkaluonteinen ja sekava.

Itsepintaisuudessanne te ette tahdo nähdä, että tuo rautainen koura hävittäessään myös rakentaa. Kun siirrymme periaatteesta tekoihin, niin epäilemättä se on meille plussa.

Kutsuimme heidät, pankkien afäärimiehet, valvonnan toteuttamista varten ja yhdessä heidän kanssaan suunnitelimme heidän hyväksymänsä toimenpiteet, jotta täyden valvonnan ja tilivelvollisuuden vallitessa voitaisiin saada lainoja. Pankkivirkailijain keskuudesta kuitenkin löytyi miehiä, joille kansan edut ovat läheisiä, ja he sanoivat: „he pettävät teitä, kiiruhtakaa ehkäisemään heidän rikollinen toimintansa, jonka tarkoituksena on tuottaa teille suoranaista vahinkoa”. Ja me kiiruhdimme.

Tiedämme, että se on mutkallinen toimenpide. Kukaan meistä, taloustieteellisen sivistyksen saanutkaan, ei ota suorittaakseen sitä. Kutsumme tällä alalla työskenteleviä ammattimiehiä, mutta vasta sitten, kun avaimet ovat käsissämme. Silloin voimme ottaa jopa entisiä miljonäärejä

neuvonantajiksi. Joka tahtoo työskennellä — olkoon hyvä, kunhan vain ei muuta jokaista vallankumouksellista aloitetta kuolleeksi kirjaimeksi, sillä siihen onkeen emme tartu. Sanat „proletariaatin diktatuuri” me lausumme vakavasti, ja me toteutamme sen.

Aioimme saada aikaan sopimuksen pankkien kanssa, annoimme niille luottoa tuotantolaitosten rahoittamiseksi, mutta ne alkoivat sabotoida ennen kuulumattomasti, ja käytäntö on osoittanut meille, että valvontaa on harjoitettava toisin keinoin.

Toveri vasemmistoeserrä sanoi, että periaatteessa he äänestävät pankkien viipymättömän kansallistamisen puolesta, jotta sitten voidaan mitä lyhimässä ajassa suunnitella käytännölliset toimenpiteet. Mutta se on erehdys, sillä dekreettiehdotuksemme ei sisällä mitään muuta kuin periaatteita. Korkein kansantalousneuvosto odottelee niitä jo käsiteltäväksi, mutta jollei dekreettiä nyt hyväksytä, niin pankit tekevät kaikkensa rappeuttaakseen taloutta perin pohjin.

Dekreetti on vietävä läpi viivyttelämättä, muussa tapauksessa meihin kohdistuva vastarinta ja sabotaasi tuhoavat meidät. (Myrskyisiksi paisuvia suosionosoituksia.)

„Izvestija TsIK” № 253,
joulukuun 16 pnä 1917

Julkaistaan kirjasta
„Työläisten, sotilaiden, talonpoikain
ja kasakkain edustajain Neuvostojen
(II kokoonpanon) Yleisvenäläisen
Toimeenpanevan Keskuskomitean
istuntojen pöytäkirjat”.
Moskova. 1918